

den udvikler en praksis, hvor man sætter sig på alt, hvad man kan komme i nærheden af. Jeg kender godt historierne hist og her. Og vi har sympati for måske at få givet dem et spark; det gjorde ikke spor at få klaret dét.

Men det her kan ikke gøre det af den ganske væsentlige grund – jeg vil nøjes med en enkelt ting, men der er mange – at det, at man skulle kunne sidde i en offentlig bestyrelse og føle sig ansvarlig og alligevel agere ifølge et flertal i kommunalbestyrelsen, som man ikke selv er med i, er demokratur ud over alle bredder. Det er ansvarsforflygtigende i en grad, som jeg tror næsten ikke kan foreslås større. Man kan prøve at tænke sig en, der sidder i en bestyrelse og træffer vanvittige beslutninger, og som kan sige: Jamen det var jeg nødt til, fordi kommunalbestyrelsen sagde det!

Man er nødt til at have ansvar for det.

Så vil jeg slet ikke benytte lejligheden til at tale om, hvad det offentlige skal blande sig i, altså den ideologiske kamp om, hvorvidt det skal være offentligt eller privat. Det synes jeg ikke hører til i denne diskussion. Det væsentlige er som sagt, at vi selvfølgelig ikke kan have bestyrelsesmedlemmer i nogen former for selskaber, hvor et andet flertal et andet sted skal påpege, hvad de pågældende skal mene.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg vil gerne takke SF for, at man gør opmærksom på vilkårene for det repræsentative demokrati i det kommunale system, som jo især har betydning for de små partier. Og jeg kan oplyse, at den reelle spærregrense er på mellem 8 og 11 pct. i flere kommuner, og det er jo noget højere end her i Folketinget, men det er ikke det, der er til behandling nu.

Opgavekommissionen har behandlet spørgsmålet om bl.a. kommunale fællesskaber, og jeg vil gerne citere fra side 180 i betænkningens første del:

»De fordele, der er fremhævet ved opgaveløsning via kommunalt samarbejde i selskabsform, knytter sig især til økonomiske argumenter som en mere effektiv ressourceudnyttelse og udnyttelse af stordriftsfordele, mens de væsentligste ulemper er knyttet til vilkårene for den demokratiske kontrol med beslutningerne og den tværgående prioritering af opgaverne.«

Jeg opfatter det således, at SF med dette beslutningsforslag mener, at en ændret udpegningsmetode ville gøre vilkårene for den demokratiske kontrol bedre.

Det tror vi ikke på i Det Radikale Venstre. Vi synes, det er rimeligt nok, at de forskellige valgforbund i kommunerne aftaler udpegningen af medlemmer.

Vi er mere optaget af, at bestyrelsesmedlemmerne i selskaberne lever op til deres bestyrelsesansvar, og at der sker en kvalificeret afrapportering til kommunalbestyrelserne. Det kræver ikke en lovændring. Men debatten om de kendte sager som f.eks. Tarco A/S kan være med til at sikre kommunalbestyrelsesmedlemmernes årvågenhed over for de engagementer, de deltager i, og en vis forsigtighed med hensyn til de økonomiske engagementer, som de vil involvere sig i.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte SF's beslutningsforslag.

Frank Aaen (EL):

Det grundlæggende problem i det emne, vi har til debat i dag, er selvfølgelig, at der er alt for mange selskabskonstruktioner i kommunerne imellem, hvor de ting, som skal klares, er gemt væk i underlige konstruktioner, som i høj grad er udemokratiske.

Lad os tage et af de værste eksempler: HT. Her er det ikke bare sådan, at mindretallet ikke er repræsenteret i ledelsen af HT; her er det sådan, at flertallet i regionen er i mindretal i selskabet, altså fuldstændig i modstrid med almindelig demokratisk tradition.

Vi kunne også tage HS, som i stedet for et demokratisk valgt sundhedsudvalg har en bestyrelse, der er udpeget på den mest mærkværdige måde, og hvor demokratiet også i høj grad halter.

Men tilsvarende problemer er der faktisk i en lang række andre selskabskonstruktioner.

Nu kan den konservative ordfører jo ikke komme til at svare, men jeg vil alligevel sige, at det var med stor forundring, jeg hørte, at Det Konservative Folkeparti ville gå ind for endnu flere af den slags selskaber. Jeg hørte det nærmest sådan, at hvis det var Det Konservative Folkeparti, der skulle bestemme, måtte vi regne med, at vi skulle have flere og flere kommunale fællesskaber. Det undrer mig, at man så ikke samtidig forholder sig til, at der er et reelt demokratiproblem i den udvikling.

Vi synes altså, at den bedste løsning er i høj grad at undgå de her fællesskaber, men nu er de der, og selv om der bliver større kommuner, kan nogle af dem nok heller ikke undgås i en periode. Derfor synes jeg, det er et meget rele-